

1893-2021.

Gyülekezeti Hírmondó

2021. Nyár

17. évf. 2. szám

Hittanos évváró a templomkertben

„Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.”

I. Korinthus 15:58

Kedves Testvérek!

Ünnepes félévünk lezárultával gyülekezetünkben is megkezdődik a nyári táborozások

időszaka. Négy ifjúsági csoportunk teljes hetes tábora, valamint a fiatal felnőttek és a férfikör összevont csapatának csendeshétségje mellett hittanos gyermekeink is elutaznak Úrkútra, hogy öt napon át szép élményekkel gazdagodjanak. Idén közel ötven kisdíákunk jelentkezett táborunkba, és szép számú ifis segítő is kíséri-vigyázza majd gyermekeinket.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

A hittanoktatás az egyik legfontosabb missziói lehetősége egyházunknak! Döntő kérdése lesz a holnap egyházának, de egész nemzetünknek is, hogy lesz-e megfelelő számú, hitében jól felvértezett gyermekünk, és általuk reményteljes keresztyén-magyar holnapunk. Az úrkúti konferencia-központunkban zajló csendeshétvégék, ifjúsági és hittantáborok ezt a célt is szolgálják.

Nagy örömünk, hogy a rendszerváltás óta gyülekezetünkben már közel húsz testvérünk döntött úgy, hogy elvégzi a hittanoktató szakot – hárman jelenleg vesznek részt a képzésen – közülük pedig többen munkában is állnak. Köszönjük nekik egész éves hűséges hittanoktatói szolgálatukat!

Az idei tanév végén fejezte be szolgálatát Fehérné Takaró Réka és Zsezserán Bálintné Katalin. Mindketten közel három évtizeden át szolgáltak nagy hűséggel, kezdetben még igen nehéz munkafeltételek és nem megfelelő körülmények között, néhol harcolva az ateista iskolavezetéssel szemben, mindezt rendkívül szerény javadalmazás mellett. Réka néni és Kati néni nagy odaadással végezték szolgálatukat, mindvégig szemük előtt tartva, hogy – mindenkit megelőzően – szolgálatukra Istennek mondtak igent, és hitték, hogy munkájuk nem hiábavaló az Úrban. S valóban nem volt az. Gyülekezetünkbe sok olyan fiatal jár, akik emberileg nézve az ő lelki munkájuk gyümölcsei, fiatal felnőttek, akiket ők indítottak el hitbéli útjukon, s akik közül némelyek maguk is a hittanoktatói pályát választották.

Testvéreinket nyugállományukba vonulásuk alkalmából egész közösségünk nevében szeretettel köszöntjük, életükre Isten további áldását kérjük, és a megérdemelt pihenés mellett jó egészséget kívánunk nekik! Példamutató munkájukat, hűséges szolgálatukat hálás szívvel köszönjük!

Takaró Tamás Dániel
lelkipásztor

Megeskestük:

Schnádenberger Gábor és Krizsán Krisztina testvéreinket.

Eltemettük:

Özvegy Hegedűs Gáborné, Elekes Rita, és Takács Józsefné testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei:

Május 20–21. Pünkösdi előkészítő esték

Május 22. Konfirmációi vizsga

Május 23. Pünkösdvasárnap: úrvacsorával, konfirmációval, kórusszolgálattal egybekötött ünnepi istentisztelet

Május 24. Pünkösdhétfő: az Ifjúsági Kórus szolgálatával és úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet

Május 28. Takaró Tamás Dániel ünnepi beszéde a Hősök napja alkalmából az emlékezés terén

Május 30. Brandenburg Sándor főgondnok köszöntése 60. születésnapja alkalmából

Június 1. Szeretettelgyűléssel egybekötött összevont Fifa-férfiköri záró alkalom

Június 3. Szeretettelgyűléssel egybekötött összevont hittanos záró alkalom

Június 4–6. Úrkúti karbantartó napok

Június 11. Szeretevendégséggel egybekötött
összevont záró ifjúsági alkalom

Június 13. Cantate vasárnap: kórusunk
szeretevendégséggel egybekötött évadzárója

Június 20. Nt. Péterffy György szolgálata
gyülekezetünkben

Cantate vasárnap

Az elkövetkező hónapok tervezett gyülekezeti eseményei

Július–augusztus: nyári gyülekezeti táborok,
csendeshétvégék

Szeptember 10–12. Presbiteri csendeshétvége
Úrkúton

Szeptember 23–26. Kórushétvége Úrkúton

Október 25–29. Ökumenikus reformációi
előkészítő alkalmak

November 1. Úrvacsorával és kórusszolgálattal
egybekötött reformációi istentisztelet

Közlemények

Istentiszteleti rendünkben június 27. vasárnaptól szeptember közepéig áttérünk a délutáni liturgiára. Tekintettel a javuló járványhelyzetre, az arcmask használata ekkortól már csak az éneklés alatt kötelező, azonban továbbra is kérjük a templomba való belépéskor a kézfertőtlenítő használatát.

Idős és mozgásukban korlátozott testvéreink számára ismét megszerveztük a vasárnapi templomba szállítás szolgálatát. Aki még élne

ezzel a segítséggel, kérjük, jelentkezzen a lelkészi hivatalban.

Szolgálókat várunk három feladatkörbe: az úrvacsorás istentiszteletek után a kis kelyhek elmosogatására, eltörölgetésére, ezen kívül az istentiszteletek, esküvők, hétközi templomi alkalmak hangosítására és rögzítésére, valamint idős testvéreink templomba szállításához várunk sofőri szolgálatot vállalókat. A feladatokra a lelkészi hivatalban lehet jelentkezni.

Szeretettel ajánljuk Takaró Mihály legújabb, Gémlemlézet című verseskötetét, melyet megvásárolhatunk iratterjesztésünkben istentiszteletek előtt és után.

Takaró Tamás Dániel
lelkipásztor

Újratalálkozás

„Amikor eljött a pünkösöd napja, mindnyájan egy helyen voltak együtt” (Apostolok Cselekedetei 2,1)

Kedves Testvérek!

Nagyon nehéz lelki és testi megpróbáltatásokkal teli időszakot tudunk magunk mögött. 2020. márciusában betört az életünkbe egy láthatatlan, de sajnos „eredményeiben” teljesen látható járvány a koronavírus, vagy másnéven a COVID-19 vírus. Fogalmunk nem volt róla, hogy hogyan viszonyuljunk a váratlan helyzethez. Volt, aki bagatellizálta, volt, akit teljesen bekebelezett a félelem és voltak, akik józanul vártak és bíztak a megoldásban. Nem volt ez másképp a gyülekezetünkben sem. Nekünk azonban volt egy kapaszkodónk, egy

bizonyosságunk, az idei évnyitó istentiszteleten elhangzott vezér Ige: „Ne félj, csak higgy” (Márk 5:36)

Ez az Ige volt támasza lelkészeinknek, presbitereinknek és minden gyülekezeti tagunknak egyaránt. Nem tudtuk, hogy mi lesz a járvány alatt és után. Szétszéled-e a gyülekezet, vagy megtartatik? Van-e akkora lelki muníciója, elköteleződése a híveknek, hogy kitartanak és megtartatnak?

A lelkészeink szűk mozgásterét, az online közvetített Ige mennyire tudnak ápolni, hatni és a szívekig érni? Rengeteg volt a kérdés és a bizonytalanság. A közösség hiánya egyre fájóbb volt. Majd jöttek a veszteségek, szomorú hírek. Mindannyiunk életében valamilyen formában személyes valósággá vált, ami addig távolinak tűnt.

DE nekünk ott volt a „Ne félj, csak higgy!” ígérete. Volt mibe kapaszkodni! Lassan jöttek a hírek az újrányítás reményéről, az újralálkozás lehetőségéről. A mi gyülekezetünkben ez a nyitás Pünkösdre esett, ami a helyzetre való tekintettel a konfirmációval egybekötött közösségi alkalom volt. A templomunk zsúfolásig megtelt, konfirmandusaink száma 31 fő volt. Igazi örömnépben volt részünk! Felemelő volt megélni a gyülekezet megtartó erejét, a Szentlélek munkáját.

Megszégyenültem, mert félttem. Féltettem a gyülekezetet, lelkészeinket, a családomat és magamat. Mert emberi módon gondolkodtam. De valósággá lett, hogy Jézus nem hagyott

árvákuul bennünket, és Szentlelke, amit ígért velünk volt, hogy volt elég olajunk és lelkészeink pedig jó gazdái a nyájnak.

Az örömteli újralálkozás, a rekordlétszámú hittantábor, az ifitáborok telítettsége a FIFA tábor létszáma adjon mindnyájunknak erőt és hitet a jövőre nézve. „Ne félj csak higgy!”

Áldáskívánással,

Kreis János
presbiter

Konfirmáció

A Református Egyház történetét – kezdetektől napjainkig – végig kíséri a fiatal egyháztalagok vallástétele, vagyis a konfirmációi vizsgaletétele. A konfirmandusok ilyenkor beszámolnak arról, amit a korábbi években tanultak, arról, amit igaznak ismerték meg. Éppen ezért a vizsgára való felkészülés nem

csupán beszámolót megelőző egy évet jelenti, hanem valójában hittanos kortól kezdve erre készítjük gyermekeinket. De mi is történik tulajdonképpen a konfirmációban?

Gyermekeink vallást tesznek Jézus Krisztusról, mint Megváltóról, majd ezek után Isten áldásban részesülnek, és részt vesznek első

úrvacsorájukon. Innentől válik egy fiatal teljes jogú egyháztaggá.

Mindenképpen hálára indító, hogy idén gyülekezetünkben harmincegy (!) konfirmandus volt. Dicsőség legyen Istennek érte! A konfirmáció azonban sohasem végcél, hanem valami újnak a kezdete. Azt szeretnénk, ha ezek a fiatalok, akik most vallást tettek hitükről, megmaradnának a gyülekezetben. Ezért visszük őket táborozni, ezért tartunk ifjúsági órákat, hogy gyermekeink az Ige közelében maradjanak, Jézus közelében nőjenek fel, hogy később majd, felnőttként a gyülekezet szolgáló,

és fenntartó tagjai legyenek. Éppen ezért kérem a Testvéreket, hogy hordozzák imádságban drága fiataljaink életét, hiszen ők jelentik gyülekezetünk, és Magyar népünk jövőjét.

ifj. Kreisz János
segédlelkész

Hősök napja alkalmából elhangzott ünnepi beszéd

2021. május 28. Pesterzsébet, Emlékezés tere

Tisztelt Emlékező Pesterzsébeti Polgárok! Hősök napi megemlékezésen vagyunk együtt. Ha egy mai átlagos életet élő budapesti gyermek előtt kimondom ezt a szót; hős, akkor minden bizonnyal egy számítógépes játék karaktere jut eszébe, amelyet irányítva, vezetve; ő maga hősnek érezheti magát. Ha egy, a nyugati világhoz tartozó serdülő fiatal meghallja ezt a kifejezést, hogy hős, számára nagyon valószínű, hogy először egy szuperhős jut az eszébe, akit valamikor egy képregényíró, vagy rajzoló teremtett meg és Hollywood valamelyik filmrendezője öltöztetett fel ellenállhatatlan

erővel, lenyűgöző képességekkel az egész glóbuszt megmentő hatalommal. Amennyiben egy középkorú európai ember tűnődik el a hősiesség fogalma felett, neki ma bizonyára a hétköznapi hősök jutnak eszébe először. Orvosok, ápolók, mentősök, egészségügyi dolgozók, a rendvédelem emberei; olyan személyek, akik valóban nagyszerűen és példaértékűen védekeztek a pandémiával szemben. Egy idősebb ember, aki már távlatosan gondolkozik, aki megélt, vagy közvetlen szerettei éltek át valamilyen történelmi sorscsapást: háborút, forradalmat,

kitelepítést, el- vagy meghurcoltatást; ő azokra gondol, akik egészségüket, egzisztenciájukat, adott esetben vérüket, életüket adták a hazájukért, vagy azért az igazságért, amiben hittek.

Ha kimondom ezt a szót, hogy hős, akkor a különböző generációk mást és mást gondolnak, értenek e fogalom alatt és mást gondolnak annak. Elgondolkoztató ez, hiszen néhány évtizeddel korábban egészen biztosan nem lett volna ilyen különbség a generációk között a tekintetben, hogy ki az eszmény, ki a követendő példa, ki is a hős. Bizonyára minden korosztály tagjai a nemzetéért valamilyen nagy áldozatot vállalt, egyszerű vagy nemes, köz vagy főembert említettek volna meg. Eszmény volt a hazáját megvédő névtelen katona, és hős volt a huszonhat évesen Segesvárnál elesett honvédőrnagy költő. Valamikor, nem is olyan nagyon régen a generációk még valahogy így, egymáshoz hasonlóan gondolkodtak és emlékeztek meg hőseikről. Innen jutunk el mára oda, hogy a legfiatalabb korosztály tagjai közül sokan a különböző számítógépes szerepjátékokban, egy virtuális, egy elképzelt világban saját maguk válnak hőssé, miközben a való életben talán oly sokan közülük elfelejtik a valódi hősoket. Közeliüket, a hétköznapi hősoket, azokat, akik a társadalom jólétéért élnek és küzdenek, és a távolabbiakat, akik egy nagyobb közösségért éltek és haltak meg a múltban. Azonban egyszer ők is, az igazi eszményektől megfosztott generáció tagjai is fel fognak nőni és a világot olyanná alakítják, formálják majd, amilyenek ők maguk. Hiszen minden generáció maga képére formálja a világot.

Éppen ez az általános kulturális helyzet az, ami minket kötelez és felelősségre is int. Ez a kötelesség és felelősség gyűjtött minket ma össze! Ezért vagyunk itt az Emlékezés terén, ahol megtaláljuk neveit az első világháborús hősi halottainknak, az 1944-es tavaszi légitámadások áldozatainak, ahol megállhatunk

1956 elesett hőseinek fekete obeliszkje előtt és ahol megkondíthatjuk az emlékezés harangját, melyen ez a felirat áll: „az áldozatok emlékére”. Tisztelt Emlékezők! A megemlékezés kötelességén túl közös felelősségünk emlékeztetni is. A korszellem azt sugallja, hogy nem érdekes a múlt, ne foglalkozz családod történetével, és nemzetünk múltjával, elődeink nagy tetteivel sem. Csak te számítász, csak magadnak és a mának élj. Az egyre önközpontúbbá tett társadalmakban egyre több a szomorú, a szorongó ember, akiket magukba zár a közöny és a magány! Ebben az atomizáló korban nagyon is fontos az embertől-emberig, szívtől-szívig, lélektől-lélekgig való eszméltetés és emlékeztetés. Nekünk, akik emlékezünk az őseinkre és a hőseinkre, akik még hálát adunk Istennek életükért és áldozatvállalásaikért; segítenünk kell a fiatalabbakat abban, hogy ők is megértsék, hogy a múlt ismerete és tisztelete nélkül nem lesz élhető a holnap. Össze kell kapcsolódnia a fejekben és a szívekben a múltnak a jelennel, hogy legyen, lehessen jövőnk. Át kell adnunk az üzenetet, hogy azért van még hazánk, nemzetünk, és lehet reményteljes jövőnk, mert mindig voltak olyanok, akik áldozatot hoztak érte. Nem csak magán-életünk, de köz-életünk, szerepünk és felelősségünk is van. Nem csak magunkért, de érdemes másokért is élni, harcolni és áldozatot hozni. Sőt az élet igazán ebben fejlődik, és ez által teljeseedik ki.

Befejezem azzal, amit egyszer Jézus Krisztus mondott. „Bizony, bizony, mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz.” Jn. 12:24. Kívánom, hogy minden most emlékező hazafi, legyen a maga helyén ilyen búzaszemmé, és hozzon családjának, környezetének, kerületünknek és nemzetünknek sok-sok áldott termést! Köszönöm a figyelmüket.

Takaró Tamás Dániel
lelkipásztor

Kitekintő

Évfordulók július 1– szeptember 30-ig

1506. július 1. 515 éve

Megszületett II. Lajos Jagelló-házi magyar és cseh király, aki a mohácsi csatából menekülve esett el.

1826. július 14. 195 éve

Megszületett Vasvári Pál író, történész, politikus.

1846. július 15. 175 éve

Megnyílt az első magyarországi vasútvonal.

1851. július 17. 170 éve

Meghalt Egressy Béni zeneszerző, szövegíró, színész, a Szózat megzenésítője.

1886. július 31. 135 éve

Bayreuthban a Wagner ünnepi játékok alatt meghalt Liszt Ferenc zeneszerző.

1946. augusztus 1. 75 éve

Kibocsátották a forintot.

1941. augusztus 4. 80 éve

Meghalt Babits Mihály költő, író.

1566. augusztus 6. 455 éve

Elkezdődött Szigetvár ostroma. A várat Zrínyi Miklós védte I. Szulejmán hadai ellen.

1456. augusztus 11. 565 éve

Meghalt Hunyadi János hadvezér, aki Nándorfehérvárnál megállította az előrenyomuló törököket.

1831. augusztus 23. 190 éve

Meghalt Kazinczy Ferenc író, költő, a magyar nyelvújítás vezéralakja.

1526. augusztus 29. 495 éve

A mohácsi csatában a török szultán legyőzte a II. Lajos király vezette magyar hadsereget. A király életét vesztette.

1541. augusztus 29. 480 éve

A török szultán csellel elfoglalta Budát, amely 145 évig a török uralom központjává vált.

1031. szeptember 2. 990 éve

Vadászat közben meghalt Imre herceg, I. (Szent) István fia.

1746. 09. szeptember 20. 275 éve

Megszületett gróf Benyovszky Móric magyar és lengyel főnemes, utazó, kalandor, emlékiró.

1791. 09. szeptember 21. 230 éve

Megszületett gróf Széchenyi István politikus, író, közlekedési miniszter, a "legnagyobb magyar".

1951. szeptember 23. 70 éve

Budapesten Rákosi Mátyás utasítására felrobbantották a Városliget szélén álló Regnum Marianum templomot.

1861. szeptember 23. 160 éve

Meghalt Brunszvik Teréz, az első magyarországi óvodák, a "Kisdédóvók" megalapítója.

1046. szeptember 24. 975 éve

Meghalt Szent Gellért itáliai származású szerzetes, az első magyar vértanú.

2011. szeptember 27. 10 éve

Meghalt Makovecz Imre építész, politikus.

2006. szeptember 30. 15 éve

Meghalt Sütő András, Herder- és Kossuth-díjas erdélyi magyar író, drámaíró.

Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged” (János 17:3.)

Pesterzsébet, 2021. április 11.

Takaró Tamás, esperes

A HÚSVÉTI HIT HIÁNYA ÉS ÁLDÁSAI

Lectio: János 20; 1-18

„A hétnek első napján pedig jó reggel, amikor még sötétes vala, odaméne Mária Magdaléna a sírhoz, és látá, hogy elvétetett a kő a sírról.

Futa azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, akít Jézus szeret vala, és

monda nékik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt. Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz.

Együtt futnak vala pedig mindketten; de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz; És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be.

Megjöve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak. És a keszkenő, amely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen.

Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, aki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala. Mert nem tudják vala még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból.

Visszamenének azért a tanítványok az övéikhez.

Mária pedig künn áll vala a sírnál sírva. Amíg azonban siránkozik, behajol vala a sírba; És látá két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol a Jézus teste feküdt vala.

És mondanak azok néki: Asszony mit sírsz?

Monda nékik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt. És mikor ezeket mondotta, hátra fordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az.

Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? kít keressz? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nékem, hová tetted őt, és én elviszem őt. Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! ami azt teszi: Mester!

Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nékik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.

Elméne Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondotta néki.”

Kedves Testvérek! Elmúlt az, amit mi ténylegesen húsvét ünnepének nevezünk. Elmúlt húsvét, amiről mi keresztyén emberek azt mondjuk, hogy a keresztyénség és így a keresztyén egyház legnagyobb ünnepe. **Jézus feltámadása halottaiból a legnagyobb örömmünnpünk.** És amikor ezt mondjuk, akkor igazat mondunk. Mert ez így van. Nem tudom, hogy gondolkodtatok-e azonban azon, hogy vajon miért van az, hogy mégis, csak két napot ünnepeljük. Ez a legnagyobb ünneplésünk. **Mégis összesen csak két napot szánunk rá a húsvét ünneplésére.** És mondjuk meg őszintén, hogy a második nap már sokkal inkább családi összejövétel, vagy egyéb szokások gyakorlása, mintsem templomos úrvacsorás ünnepi alkalom. Én emlékszem gyerekfejjel, hogy itt ebben a Pesterzsébet Központi gyülekezetben is, és országsherte is, háromnaposak voltak a húsvéti ünnepek. Volt húsvét harmadnapi istentisztelet is. Nyilván csak azok számára, akik nem dolgoztak. De volt. A római katolikus testvérek húsvét nyolcadot tartanak.

De ha meggondoljuk, hogy a keresztyének az első időktől kezdődően vasárnap tartották az istentiszteleteiket, éppen azért, mert vasárnap volt Jézus feltámadása, és ezért minden vasárnap feltámadási ünnepen voltak együtt. **Szóval úgy van ez tudjátok, hogy a Szentírás sokkal többet beszél húsvétról, Jézus feltámadásáról, mint amennyit mi beszélünk róla.** És nekem úgy tűnik, hogy lassan egyre kevesebbet beszélünk róla. Ezért úgy gondoltam, hogy visszatérek rá. Mert valóban ez a legnagyobb ünneplésünk. Beszéljünk egy kicsit többet róla. Beszéljünk róla újra!

Kedves testvérek! Miután a felolvasott János evangéliuma szerinti húsvéti történet Máriával kezdődik, megkerülhetetlen Mária személye. Akiről kiderül, hogy tulajdonképpen két félreértés áldozata is lesz rögtön húsvét reggelén. **Az első tévedése az, hogy amikor**

meglátja a feltámadott Jézust, azt gondolja, hogy az egy kertész. És éppen ezért úgy is szólítja meg, mint ahogy egy kertészt a temetőben meg kell szólítani. A második tévedése pedig abban van, hogy amikor mégiscsak felismeri Jézust, rájön, hogy ez nem kertész, ez a feltámadott Jézus, akkor **azt gondolja, hogy Jézus ugyanúgy él tovább, mint a feltámadása előtt élt velük együtt.** Nincs különbség. Ugyanazon a síkon maradtak. Ugyanazon a közös platformon vannak. Az jutott eszébe, hogy az ő testvére, Lázár, aki meghalt, akit Jézus feltámasztott, és ezzel visszaadott, hogy a mindennapi életét folytassa, most Jézus ugyanezt éli meg a saját életével. Feltámadott, visszakapta az életét, mint Lázár, és majd folytatja ugyanazt az életét közöttük. Ez volt a másik nagy félreértése Máriának. Jó, hogy ez csak a kezdetben volt így. Később ez megváltozott.

Krisztus tényleg feltámadott a halottaiból, de nem úgy, mint például Lázár. Nem is úgy, mint a naimi ifjú, nem is úgy, mint a Jairus leánya, akiket Jézus feltámasztott és visszaadta őket a családjuknak, hogy éljék tovább a halállal megszakadt életüket. Jézussal nem ez történik. Krisztus a feltámadásával nem az előbbi, az azt megelőző állapotába tért vissza. Nem is a múlandó földi életbe tért vissza. Jézus nem folytatja a halála előtti életét, úgy a halála, a feltámadása után, mint folytatták az általa feltámasztottak. **Mert a húsvét nem a múlandó életbe való visszatérés, hanem áttörés az örök életbe.** Mária még nem érti meg, hogy a feltámadott Jézus feltámadásával **egy titokzatos választóvonal** született közte és Jézus között. Ez választja el egymástól a földet és a túlvilágot. Ez a titokzatos választóvonal elválasztja az időt, amiben mi élünk, és az örökkévalóságot. Ez a titokzatos választóvonal választja el Istent és az embert.

Mária ezt nem tudta még. Boldog volt, amikor ráismert Jézusra. Azt gondolta, minden

folytatódik, és ennek jeleként letérdel Jézus elé, hogy átölelje a lábait. Hiszen az első nagy megrendítő találkozásuk alkalmával, amikor Jézus megszabadította a bűneiből, új életet adott neki, akkor Mária odaesett Jézus lábaihoz. És most boldogan, hogy él Jézus, ugyanúgy, mint régen, letérdel elé, és át akarja ölelni a lábát. És Jézus rászól: „*Ne illess engem! Mert nem mentem fel még az én Atyámhoz. Hanem menj az én atyámfiához és mondd nekik. Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz. Az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.*”

Jézus visszautasító szavai, amiket Máriának mond, „*Ne illess engem!*”, „*Ne érints meg!*” azt az egészen új helyzetet akarja érzékeltetni, hogy bár még nem ment fel az Atyához, de mégis **már most túlvilági, mennyei állapotban van**, nem földiben, nem a régiben. Ez csak egy néhány nap, és már ebben az állapotában emeltetik fel az égbe és tér vissza az Atyai házba.

Mire is támadt fel Jézus? Kedves testvérek! Arra az életre támadt fel Jézus, amelyik örök. Amelyikben nincs többé múlandóság, nincs többé idő, nincs többé rothadás, hanem örök. Jézus nem a múlandó világ fogságába tért vissza. **Mert a húsvét feltámadás a sírból, azt jelenti, hogy Jézus örökre elszakadt és örökre megmenekült a halál állapotából, és belépett oda, ahol már semmi nem érheti ebből a múlandó, ideig való világból.** „*Ne illess engem!*”

Kedves testvérek! Jézus örök életre ment be és ezen nem szomorkodni kell, hanem éppen örvendezni, ezzel dicsekedni kell, ezen ujjongani kell. *Feltámadott az Úr bizonynal, feltámadott!* És erről beszélni kell. Jézus rögtön indítja is Máriát, hogy beszéljen róla. **Mi olyan szemérmesen kezeljük a húsvéti csodálatos történetet, hogy Jézus betört az örökkévalóságba és attól kezdve nem maradunk e múlandó, rothadó világ emberei. És még a halál sem számít.** Nem beszélünk

róla, mert kicsit szégyelljük. *Feltámadás! Ki hiszi ezt?* Megmosolyognak csak az emberek.

De Jézus nem engedi. **Máriáról olvassuk, hogy félve és örömmel elindul**, mikor Jézus azt mondja: „*Most menj és mond el az enyéimnek.*” És így Mária lett a hírvivő. Voltál te már hírvivő? Ő lett a hírvivő. **Erre vagyunk kiválasztva mindannyian: a húsvéti hírvivőinek.** Azt kellett mondania, hogy: „*Felmegyek az én Atyámhoz, a ti Atyátokhoz, de még nem mentem fel. De látod élek.*” Kik azok, akihez Jézus elküldi hírvivőként Máriát? Könnyen rámondhatnánk, hogy a tanítványok. De testvérek itt használja Jézus először ezt a szót a tanítvány helyett, hogy: „**Menj az én atyámfiához.**” Nem azt mondja, hogy a tanítványaimhoz. Értitek, hogy emeli egy más minőségbe őket? Ki az atyafi? **Aki az Atyának a fia. Az az atyafi.** *Mondd el az én atyámfiainak. Akik az én Atyám fiai.* Kik azok? Kik az Isten fiai? Kik az Atya fiai? János így mondja: „*Valakik pedig befogadták Jézust, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, Atya fiaivá legyenek.*” És ez nem valami rokoni kapcsolatot jelent. János ezért így folytatja: „*Akik nem vérből sem a testnek akarataiból, sem a férfiú indulatából hanem Istentől születtek.*” „*Mondd meg az én Atyám fiainak, amit üzenek.*”

Milyen érdekes, később még ezek visszamennek halászni. Gyáván élnek hosszú napokon keresztül. Minden látszik rajtuk, csak az nem, hogy az Atya fiai. És Jézus már így szólítja őket. „*Mondd meg az én Atyám fiainak.*” Kedves testvérek! **Jézusnak mindennél fontosabb volt, hogy a vele történeteket az övéi hallják meg először. Ők még nem tudják, hogy azért, mert elindul a világmisszió.** És ezért a maga harcosait akarja felkészíteni. Hogy bátrak legyenek, hogy higgyenek, hogy merjenek szólani. Hogy örvendezés legyen a lelkükben és a szívükben. Ővelük fogja elindítani azt a csodálatos

folyamatot Jézus, ami ma is tart, amibe mi is beleszülettünk, és amiben az a kötelességünk, ha az Atyánknak a fiai vagyunk, hogy mondjuk tovább. Senki nem fogja tovább mondani. „Feltámadott az Úr bizonyal.”

Mit kell elmondaniuk? Hogy mesterük nem a maga érdekében és előnyében tört be az örök életbe a földi életből. **Azt akarja Jézus, hogy éppen az ő atyjafiai vigyék és mondják el az egész világon, hogy értük az örök életbe emelkedett fel Jézus.** És hadd hallja mindenki, aki hisz, vagy hinni akar, hogy az örök élet győzedelmeskedett mindnyájunkért. Valaha tudott örülni a szíved ennek? Az örök élet győzedelmeskedett énértem. Arimáthiai József kertjében Mária Magdaléna azzal találkozott, aki örök életet adott neked és nekem, azzal, amit tett. **Azt jelenti a húsvéti örömhír, hogy átvitt, átharcolt, ármentett minket a múlandóságból Jézus az örök életbe.** Többé nem vagyunk a múlandóság gyermekei. Örök életünk van.

Az olvasott evangéliumnak nem csak Mária a főszereplője vagy a szereplője, a részese, hanem ott van két tanítvány is: Péter és János. Amikor Mária elmegy és elmondja a tanítványoknak a hírt, ezek ketten azonnal elkezdenek futni. A legfiatalabb meg egy idősebb. És futnak a sírhoz. Tudjuk az evangéliumot, a fiatal megelőzi az öreget, nem tudjuk miért, de nem ment be a sírba. Péter megérkezett, a szokásos bátorságával azonnal belép, körülnéz, értetlenkedik azok felett, amit lát. Hiszen mit látnak? Azt látják, hogy a kendők gondosan össze vannak hajtogatva, míg a földön félretéve, összegöngyölítve ott van a keszkenő. Sokan nem tudják, hogy ez egy különleges darab volt. Ez volt a verejtékkendő. A homlokra kötötték a verejtékkendőt, hogy a szenvedéstől, a haláltusától meggyötört élet verejtékeit felfogja. Amikor látták, Péter és János, hogy össze vannak hajtogatva a leplek, a verejtékkendő, a keszkenő, össze van göngyölítve, egy dolgot már biztosan tudtak: **Jézusnak már egyikre**

sincs szüksége. Valami mindenképpen történt, mert Jézus itt hagyta őket. Nem kell, hogy betakarják. Nem kell, hogy védjék. Valami történt vele.

Külön érdekesség ez a János. Nem győzöm elmondani, hogy igazán a legtöbbet tőle tanulok és a legmélyebben ő jár a Krisztus titkában. Mikor bemegy a sírba, azt olvassuk, hogy: „**Lát és hisz.**” Ugyanott járt Péter is. Ugyanazt nézte Péter is. Nem olvassuk róla, hogy lát és hisz. **János jól tudja, később beszél róla, hogy a hit ajándék.** Soha nem érzitek a leveleiben, vagy az evangéliumában, hogy büszke lenne, hogy ő lett az első Jézus tanítvány, aki hitre jutott. Mert ő lett az első. Tudja, hogy ajándék, ami vele történt, hogy hisz.

Testvérek! Ez egy nagyon fontos dolog, hogy hisz. A legfontosabb talán, ami végigvonul János evangéliumán is, hogy hisz. Mert azután is, hogy többet látnak már, mint az üres sírt és a kendőket, azután is, hogy angyalokkal is találkoznak, sőt, miután magát a Feltámadottat is látták, sőt még a *kezükkel megtapintották*, így írja János az egyik levélben. Hogy ezt fizikai vagy lelki értelemben, az az eredeti szövegből valójában nem derül ki, de a szót így mondja János: „*Tapintottuk a feltámadott Urat.*” Mégis mindezt egyedül a hit képes felfogni. **Krisztus nem a földi életben, hanem az örök életben támadt fel. És ezt mi itt térben és időben élő emberek egyedül a hitben vagyunk képesek egyáltalán felismerni.**

Kedves testvérek! **Krisztus az örök életben támadt fel, és ez mindenkinek, aki hisz Őbenne, örök életet jelent. Hiszel te?** Hiszed, hogy az örök életben támadt fel Krisztus? Ha hiszed, örök életed van. Általában ezt hisszük és valljuk húsvétról és a feltámadásról. Be is szűkült a húsvét ünneplésünk. Ezért szeretnék még valamit mondani egy kicsit bővebben az előző pontokhoz képest arra a kérdésre válaszolandóan, hogy: **Vajon Krisztus feltámadásának csak földön túli jelentősége**

van? Mert úgy nézünk mi ki, hogy csak az van. Csak azt jelenti ez nekünk, hogy majd egykor az örök életbe vetett hitben halunk meg. Nagy dolog, ha valaki ebben a hitben készül arra, hogy meghal.

Kedves testvérek! Lassan elfelejtjük a Heidelbergi kátét, pedig nagyon hasznos. Érdemes lenne komolyan venni. A káté feltesz egy kérdést Krisztus feltámadásával kapcsolatban: **„Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?”** Most én kérdezem: Mi haszna van annak, hogy én ötven, hatvan, hetven, nyolcvan évet itt élek? Vajon életem napjai közben, életem évei közben mi hasznom van nekem abból, hogy feltámadt Krisztus? Ugyan mi? Arra gondolok, hogy majd egyszer lesz haszna, mikor meghalok, hogy én ezt hittem, hogy feltámad. De közben itt ezekben az évtizedekben ugyan mi hasznunk van belőle? Micsoda bölcs kérdés! És valószínűleg azért nem kellőképpen örvendeztető evangélium számára Krisztus feltámadása, mert az a belső véleményünk, hogy: *Ahhoz, hogy én holnap mit csinállok, meg hogy ahhoz ugyan mi köze van annak, hogy hiszek Jézus feltámadásában vagy nem. Semmi!* Ha tudnánk, hogy mennyi, nem így ünnepelnénk húsvétot!

Igen, ha a feltámadás betörés a túlvilági életbe, áttörés az örök életbe, akkor az a kérdés, van-e kapcsolat a mindennapi életünk és húsvét között? Van vagy nincs? Szerintetek? *„Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?”* Egyszerűbben: Mi hasznunk van abból, a mi mindennapi életünkben, hogy Krisztus feltámadott? Kedves testvérek! Most jön azt gondolom, az új lecke húsvét kapcsán. Adja Isten, hogy legyen fülünk hallani! Adja Isten, hogy legyen szívünk befogadni. **Semmi nem hat olyan mélyen, gyökeresen áthatóan az ember mindennapi életére, mint a Krisztus feltámadásába vetett hit.**

Kedves testvérek! **A húsvéti hit hatalmas jelentősége ott tűnik ki leginkább, ahol ez a**

hit elveszett. Az eltűnő és hiányzó hit következményei az egész emberiségre nézve, beláthatatlanok. Mindjárt felsorolok néhányat. Testvérek! **Ahol egy nemzedék megszűnt hinni az örök életben, annak már ebben az életben is katasztrofális következményei vannak.**

Mondom az elsőt. **Az első következmény, ha egy nemzedék megszűnt hinni az örök életben, az az lesz, hogy nemsokára megszűnik az evilágra vonatkozó mindennemű hite is.** Érdemes lenne kibontani részleteiben! Csak azt kérem, gondolkozzatok! Nem hiszünk Istennek, nem hiszünk embernek! Nem hiszünk a szónak, a becsületnek. Nem hiszünk a szerelemnek és az igazságnak. Nem hiszünk! Minden hitünk megszűnik. **Katasztrófa.** Milyen haszna van a húsvéti hitnek? Testvérek! Mikor egy nemzedék otthagyta az örökkévalóban és az örökkévalóságban való hitét, megszűnik hinni itt is mindent, csak idő kérdése. A szemünk előtt történik naponta.

Milyen következményei vannak? Mondom a következőt. **Öngyilkos nemzedékké válik az a nemzedék, amely megszűnik hinni az örökkévaló Istenben, az örökkévalóságban.** Amelynek annyi ereje sem lesz, hogy tovább plántálja önmagát. **Ahol eltűnik a húsvéti hit, ott felmerül a születések csökkenésének először a réme, aztán meg a valósága.** Nem lehet feltartóztatni. Milyen következménye van a húsvéti hitnek? Ahol nincs, ott méred a leginkább.

A következő: **Az örökkévalóságtól való elfordulás, az időlegeshez való kényszerű és hamis hozzáfordulást hoz.** Amikor az örökkévalótól elfordul egy nemzedék, akkor odafordul az ideig való hiábavalóságok kényszeréhez. Így a mi nemzedékünket a hitetlensége következményeképpen istentelen elvilágiasság jellemzi. De éppen a hitetlenségben van a keresztyén nyugat

szerencsétlenségének és katasztrófájának az oka! Mi haszna van a Krisztus feltámadásába vetett hitnek? Megtudod, ha meglátod, mi történik, ahol nincs.

Azután azok az európai népek és emberek, akik igyekeztek elszakadni az örökkévalóság húsvéti hitétől, - mondok egy érdekes szót - feldúlt emberekké lesznek. Szép ez a magyar szó, sok mindent elmond. **Feldúlt emberekké válnak, akik húsvétkor a feltámadott Jézus által megnyitott örökkévalóságban és az örökkévalóban nem hisznek.** Mondok megint példát. Itt van a szemünk előtt. Ahogy fogyni kezdett az örökkévalóságban és az Örökkévalóban a feltámadott Jézusba vetett hit, például az amerikai nép életében már a hetvenes évek végétől kezdve, Amerika attól a pillanattól kezdve elveszett. És csak idő kérdése, és a fiatalok meglátják, hogy elpusztul, széthullik. Feldúlt emberek veszik birtokukba. Ahol nincs az Örökkévalóba vetett húsvéti hit, ott feldúlt emberek örjöngenek majd és mindent elpusztítanak.

Mi haszna van a Krisztus feltámadásának? Mit adhat egy feldúlt ember? Csak azt, mi lényeg: dülást, feldúlását mindennek. A családnak, a házasságnak, a nemzetnek, a hazafiságnak, a szeretetnek, a megértésnek. Mindent feldúlnak és önpusztítónak lesznek. Nincs haszna a húsvéti Jézus Krisztus feltámadásába vetett hitnek? Nézd meg, ahol nincs! Nézd meg mi történik ott, ahol elfogy! Ez történik Európával is, elsősorban Nyugat-Európával. Ahogy igyekeztek elszakadni az örökkévalóság hitétől, feldúlt emberekké lettek. Nem olyan rég közvetítette a Magyar Televízió az általam látott utolsó parlamenti vitát. Láttatok benne feldúlt embereket? Ugye? Önmagukból kifordult, feldúlt embereket. **Ahol nincs hit az Örökkévalóban, a Feltámadottban, az örökkévalóságban, ott feldúlt emberek veszik át a hatalmat.** És feldúltságuk minden moslékát kiokádják az emberiségre. És ahol

nincs élet, ott arat a halál. Ahol nincs hazaszeretet ott van hazagyűlölet. Ahol nincs normalitás ott van abnormitás. Mi haszna van Krisztus feltámadásának? Mi haszna van, hogy betört az örök életbe? Mi haszna van annak, hogy van örökkévalóság? Megtudod abból, ahol nincs.

Az örök életben való nem-hívés legszembetűnőbb következménye a születési-aszály. Van belőle szépen Európában, igaz? Meg sokfelé a világban. Amerikában úgy gondolják megoldani, hogy majd odahordoznak más népeket. Mert a hajdan protestáns, komolyan hívő, vallásos amerikai családokban négy-öt gyermek születése volt a normális. **De ha valaki nem hisz az Örökkévalóban, az örökkévalóságban, amelyet megnyitott Jézus, ott fellép az egyik legdrámaibb, és tulajdonképpen minden probléma gyökere: a születési-aszály.**

Így lett az egész élet Nyugat-Európában is az elejétől a végéig feldúlt élet és visszás élet a magánéletben, is meg a közéletben is minden felületen. **Milyen hálára indító, hogy akik felelősen vezetik ma országunkat, nem feldúlt emberek!** Nem a születési-aszály emberei. Mert a legtöbbször van Bibliája. És a legtöbbje vallást tesz arról, hogy hisz a feltámadott Jézus Krisztusban, és az Örökkévalóban. Ezt jelenti számukra többek között a feltámadás hite.

Mit használ nekünk a Krisztus feltámadása? Abból látod meg és érted meg igazán, ahol ez a hit eltűnt. Ahol eltűnik egy család, egy nép, egy nemzedék, emberek és politikusok életéből, meglátod mivé lesz az ország, a nép, a család, ahonnan eltűnik a húsvéti hit. Ott aszály van és feldúltak dülása van.

És éppen az örökkévalóságba vetett hit hiánya miatt lesz az evilági embernek a halál is evilági halál. Számára a halálnak nincs örökkévaló oldala. Csak földi oldala van. Így az evilági

embert csak annyiban zavarja a halál, hogy csökkenti a földi élete életélvezését. **A húsvéti hit hiánya azt is jelenti, hogy még meghalni sem tudunk jól.**

Sajnos hosszan sorolhatnám ezt, amit hat rövid pontban elmondtam. De most fordítok egyet. **Az örökkévalóságba vetett hit ad értelmet a házasságnak**, hogy megkötöd vagy kötötted a házasságodat. **Az Örökkévalóban való hit ad értelmet a gyermek vállalásának.** Annak, hogy a gyereket hozd Isten elé, és köszönd meg Neki. **Az örökkévalóságban való hit azt jelenti, hogy a szülők: apa és anya.** Mert az Örökkévaló így rendelte. Azoknak azt jelenti, hogy orcánk veritékével is fel kell, hogy neveljük a gyermekeinket, mert a gyermekeinket az örökkévalóságból kaptuk és az örökkévalóságnak kaptuk. Nem a miénk. Az Örökkévaló adta és nekem el kell egyszer számolnom velük. A húsvéti hitben a keresztyén embernek a gyermek, áldás lesz. Nem teher, hanem áldás lesz. A húsvéti hitben a gyermek nevelése, félve mondom ki: Isten tisztelete lesz. Istenre nézve próbálom nevelni. **Igen, mi elfogadjuk az örökkévalóságból a gyermekeinket, Istentől kapjuk és nem csupán e földi életre, hanem az örökkévalóságra.** Nézz így rá, mindegyikre.

Korunk égető problémáit a húsvéti hit oldja meg, vagy megoldatlanok maradnak örökre. Mi közöd van ehhez? Az, amit Jézus mondott Máriának: „*Menj és mondd el!*” És Mária elmondta. Amit Jézus az Ő atyjafiainak mondott: „*Hallottátok, induljatok! Jeruzsálem, Júdea, Samária, a föld végső pontjáig, és mondd el.*” És neked, aki itt vagy, neked, aki otthon ülsz. Ha hiszel az Örökkévalóban, az örökkévalóságban, az örök életben, Jézus feltámadásában és mindabban, amit Ő ezzel elhozott erre a világra, akkor menj és mondd el. Mitől félsz? Attól nem, aki előtt egyszer meg kell állni? „*Aki vallást tett énrolam az emberek előtt, arról én is vallást teszek az én mennyei*

Atyám előtt. És aki megtagadott engem az emberek előtt, én is megtagadom azt, az én mennyei atyám előtt.” – mondja Jézus. Ugye többet kéne beszélni a húsvéti hitről? Jézus két szép mondásával, igéjével lezárom az igehirdetést. Azt mondta Jézus húsvétkor Tamásnak: „*Boldogok, akik nem látnak és hisznek.*” A másik pedig: „*Aki hisz énbenem, örök élete van annak.*” Áldott legyen érette a mi Urunk!

Ámen!

Nyári rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap 10:00 órától istentiszteletet vele párhuzamosan gyermek-istentiszteletet tartunk, felújított babaszobánkban gyermekmegőrzést is vállalunk.

A gyülekezeti rétegcsoportok alkalmai szeptember közepéig szünetelnek.

Hivatali idő: szerda és csütörtök 09:00-12:00

Gyülekezeti programjaink tervezett időpontjai

Június 28—Július 2.
Hittan tábor

Július 8—11.
Fifa és férfi kör csendeshétvégéje

Július 12—18.
Agnus ifi tábora

Július 26—Augusztus 1.
Juvenis ifi tábora

Augusztus 2—8.
Felnőtt ifi tábora

Augusztus 9—15.
Mini ifi tábora

Szeptember 10—12.
Presbiteri csendeshétvége

Szeptember 23—26.
Kórus hétvége

Jézus Krisztus mondja: „ne félj csak higgy!” Mk. 5,36.

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás Dániel lelkipásztor